

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-165-08

Druk nr 1167

Warszawa, 13 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Kto zauważy pożar, klęskę żywiołową lub inne miejscowe zagrożenie, jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić osoby znajdujące się w strefie zagrożenia oraz: centrum powiadamiania ratunkowego lub jednostkę ochrony przeciwpożarowej albo Policję bądź wójta albo sołtysa.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych pełni nadzór nad funkcjonowaniem krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego i systemu powiadamiania ratunkowego.”;

3) w art. 14:

a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) współpracę z jednostkami systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r.

o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.³⁾) oraz systemem powiadamiania ratunkowego.”,

b) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) organizacji stanowisk kierowania.”;

4) po art. 14 dodaje się art. 14a – 14f w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego integrujący krajowy system ratowniczo-gaśniczy i system Państwowego Ratownictwa Medycznego, w zakresie realizacji następujących zadań:

- 1) bieżącej analizy zasobów ratowniczych,
- 2) przyjmowania zgłoszeń alarmowych oraz obsługi numeru alarmowego 112,
- 3) kwalifikacji zgłoszeń,
- 4) podejmowania działań zgodnie z określonymi procedurami, w szczególności:
 - a) dysponowania sił ratowniczych i zespołów ratownictwa medycznego,
 - b) koordynowania oraz monitorowania działań ratowniczych i medycznych czynności ratunkowych,
 - c) powiadamiania o zdarzeniu szpitalnych oddziałów ratunkowych lub, jeżeli wymaga tego sytuacja na miejscu zdarzenia, jednostek organizacyjnych szpitali wyspecjalizowanych w zakresie udzie-

lania świadczeń zdrowotnych niezbędnych dla ratownictwa medycznego,

d) inicjowania procedur reagowania kryzysowego.

2. Zadania systemu powiadamiania ratunkowego wykonują na terenie województwa:

1) wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego, przez które rozumie się wspólne stanowisko kierowania, w skład którego wchodzi:

a) stanowisko kierowania komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej,

b) stanowisko lekarza koordynatora ratownictwa medycznego, o którym mowa w art. 29 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym,

2) centra powiadamiania ratunkowego, przez które rozumie się wspólne stanowiska kierowania, w skład których wchodzi:

a) stanowiska kierowania komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej,

b) dyspozytorzy medyczni zatrudnieni przez dysponentów jednostek określonych w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie

Medycznym, funkcjonujących na terenie działania centrum powiadamiania ratunkowego.

3. W centrach powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrach powiadamiania ratunkowego mogą być zatrudnieni operatorzy numerów alarmowych, do przyjmowania zgłoszeń alarmowych oraz podejmujący określone procedurami czynności.
4. Centrum powiadamiania ratunkowego działa na terenie co najmniej jednego powiatu lub miasta na prawach powiatu, na obszarze którego wykonywane są zadania centrum powiadamiania ratunkowego.
5. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej koordynuje oraz kontroluje funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego, na obszarze kraju, w szczególności poprzez analizę funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego w województwach oraz inicjowanie przedsięwzięć w zakresie systemu powiadamiania ratunkowego, z wyłączeniem świadczeń zdrowotnych, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.
6. Wojewoda, przy pomocy komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej, na obszarze województwa organizuje oraz koordynuje funkcjo-

nowanie systemu powiadamiania ratunkowego.

7. Wojewoda kontroluje oraz nadzoruje funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na obszarze województwa.

Art. 14b. 1. Dysponent jednostki, w rozumieniu ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, zapewnia środki łączności umożliwiające komunikację z centrum powiadamiania ratunkowego i pomiędzy jednostkami systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz zatrudnienie dyspozytorów medycznych.

2. Komendant wojewódzki Policji zapewnia jednostkom podległym środki łączności umożliwiające komunikację z centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 14c. 1. Wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego oraz centra powiadamiania ratunkowego organizowane są odpowiednio przez komendantów wojewódzkich i komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, w uzgodnieniu z wojewodą, określi liczbę, lokalizację i teren działania centrów powiadamiania ratunkowego oraz liczbę stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych.

3. Wojewoda może, w drodze porozumienia, powierzyć organizowanie centrów powiadamiania ratunkowego starostom lub prezydentom miast na prawach powiatów. Porozumienie określa prawa i obowiązki stron oraz zasady współfinansowania centrów powiadamiania ratunkowego.
4. Centra powiadamiania ratunkowego w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 14a ust. 1, mogą wykonywać zadania innych podmiotów oraz jednostek samorządu terytorialnego, na podstawie porozumienia zawartego z wojewodą. Porozumienie określa zakres i zasady wykonywania zadań oraz ich finansowanie.

Art. 14d. 1. Wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest właściwy wojewoda.

2. Centra powiadamiania ratunkowego organizowane przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej są finansowane z budżetu państwa w formie dotacji celowej na zadania z zakresu administracji rządowej.

Art. 14e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółową organizację, sposób funkcjonowania oraz realizacji zadań centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego,
- 2) ramowe procedury obsługi zgłoszeń przychodzących na numery alarmowe,
- 3) kwalifikacje wymagane dla operatorów numerów alarmowych, o których mowa w art. 14a ust. 3,
- 4) sposób i organizację przeprowadzania szkolenia operatorów numerów alarmowych,
- 5) zakres, formę, sposób tworzenia i przekazywania informacji niezbędnych do funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego,
- 6) kryteria, do określenia liczby, lokalizacji i terenu działania centrum powiadamiania ratunkowego oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych,
– uwzględniając potrzeby systemu powiadamiania ratunkowego, w zakresie jego sprawnego funkcjonowania.

Art. 14 f. Centrum powiadamiania ratunkowego i wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego mają prawo uzyskać, za pośrednictwem centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego albo własnego punktu centralnego, o których mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne

(Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” albo innego numeru alarmowego oraz dane dotyczące abonenta lub zarejestrowanego użytkownika końcowego usługi przedpłaconej, o których mowa w art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.³⁾) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu uczestniczą: Państwowa Straż Pożarna i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w art. 14a –14f ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾), Policja, jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, dyspozytorzy medyczni, jednostki ochrony zdrowia, Straż Graniczna, Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa oraz inne właściwe w tych sprawach państwowe urzędy, agencje, inspekcje, straże i służby.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾) w art. 78 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowe-

go oraz punktów centralnych służb, o których mowa w ust. 4 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji udostępnianych przez system, o którym mowa w ust. 4, informacji i danych właściwym terytorialnie centrom powiadamiania ratunkowego, wojewódzkim centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie
„7) informacje o lokalizacji wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego i centrów powiadamiania ratunkowego w rozumieniu ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾) i przez nie obsługiwanych;”;
- 2) uchyla się art. 25 i art. 28;
- 3) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W przypadku organizacji centrum powiadamiania ratunkowego na obszarze działania kilku dysponentów jednostek, dyspozytora medycznego zatrudnia albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną dysponent właściwy ze względu na lokalizację centrum powiadamiania ratunkowego.”;
- 4) w art. 29:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W wojewódzkim centrum powiadamiania ratunkowego działają lekarze koordynatorzy ratownictwa medycznego w liczbie niezbędnej do zapewnienia całodobowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a. w brzmieniu:

„ 1a. Działalność lekarza koordynatora ratownictwa medycznego jest finansowana z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest wojewoda.”;

5) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oznaczenia systemu używają jednostki systemu, centrum powiadamiania ratunkowego, wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego i lekarz koordynator ratownictwa medycznego.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) jednostek systemu.”;

6) w art. 46 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy dysponent jednostki zatrudnia dyspozytora medycznego lub podpisuje z nim umowę cywilnoprawną, koszt medycznych czynności ratunkowych wykonywanych przez zespół ratownictwa medycznego uwzględnia koszty związane z funkcjonowaniem tego dyspozytora medycznego.”;

7) uchyla się art. 61.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590) w art. 16 w ust. 2 uchyla się pkt 8.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 stycznia 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 17, poz. 101) w art. 3 uchyla się ust. 3 – 5.

Art. 7. Wojewoda może powierzyć, w drodze porozumienia, wykonywanie do dnia 31 grudnia 2011 r. zadań centrów powiadamiania ratunkowego innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym Państwowej Straży Pożarnej, Policji lub jednostkom samorządu terytorialnego.

Art. 8. Do dnia przekazania, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 11 stycznia 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym, centrum powiadamiania ratunkowego i wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego mają prawo uzyskać od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego informacje i dane, o których mowa w art. 14f ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 9. Do czasu utworzenia centrów powiadamiania ratunkowego, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2011 r., informacje i dane, o których mowa w art. 78 ust. 1 – 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, uzyskują również inne podmioty, którym właściwy miejscowo wojewoda, zgodnie z art. 7, powierzył wykonywanie zadań centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 10. Do czasu utworzenia centrów powiadamiania ratunkowego, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2011 r., dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany zapewnić kierowanie połączeń, o których mowa w art. 77 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, do podmiotów, którym właściwy miejscowo wojewoda, zgodnie z art. 7, powierzył wykonywanie zadań centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 11. Do czasu utworzenia wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2011 r., lekarze koordynatorzy ratownictwa medycznego działają w wojewódzkim centrum zarządzania kryzysowego, w liczbie niezbędnej do zapewnienia całodobowej realizacji zadań, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak, niż przez okres 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- ¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym oraz ustawę z dnia 11 stycznia 2008 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym.
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 100, poz. 835 i 836, z 2006 r. Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 oraz z 2008 r. Nr 163, poz. 1015.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101.
- ⁴⁾ Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700, Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 50, poz. 33, Nr 82, poz. 556 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 89, poz. 590 i Nr 166, poz. 1172 oraz z 2008 r. Nr 17, poz. 101.

UZASADNIENIE

1. Istniejący stan rzeczy i cel wydania aktu

W obecnym stanie prawnym, zgodnie z ustawą z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.), centra powiadamiania ratunkowego (CPR) mają stanowić miejsce przyjmowania zgłoszeń o zdarzeniu z numeru 112 na poziomie wojewódzkim i przekierować połączenia do właściwych służb i podmiotów ratowniczych.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 września 2007 r. w sprawie szczegółowej organizacji centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 178, poz. 1263) wydanym na podstawie ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, na terenie kraju powinno funkcjonować 16 centrów powiadamiania ratunkowego. W powołanych aktach prawnych, ustawodawca nie określił jednak zasad dysponowania i organizowania oraz koordynowania działań ratowniczych na szczeblu wykonawczym, jak również nie określił zasad współdziałania między służbami, powołanymi do niesienia pomocy, w przypadku otrzymania informacji o zdarzeniu na krajowe numery alarmowe oraz na europejski numer alarmowy 112. Jednocześnie na podstawie art. 61 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym wojewodowie mają prawo, do dnia 31 grudnia 2010 r., powierzyć w drodze porozumienia obsługę numeru „112” Państwowej Straży Pożarnej oraz niektórym jednostkom samorządu terytorialnego i Policji: „Wojewoda może powierzyć, w drodze porozumienia, wykonywanie, do dnia 31 grudnia 2010 r., zadań centrów powiadamiania ratunkowego innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym Państwowej Straży Pożarnej lub jednostkom samorządu terytorialnego.”

Model oparty na 16 centrach powiadamiania ratunkowego służy wyłącznie wypełnieniu postanowień dyrektywy UE i de facto kreuje rozwiązanie alternatywne dla obecnie funkcjonującego systemu obsługi numeru 112, w praktyce powodując wydłużenie czasu reagowania na zagrożenia. W związku z powyższym, z inicjatywy Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, podjęte zostały prace nad modyfikacją koncepcji numeru alarmowego 112, a co za tym idzie, zmiany niektórych aktów prawnych. Przedmiotowy projekt ustawy umożliwia wdrożenie nowej koncepcji, zwanego systemem powiadamiania ratunkowego.

Celem proponowanych zmian jest poprawa bezpieczeństwa obywateli poprzez zapewnienie uzyskania szybkiego i skutecznego dostępu do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy przy wykorzystaniu numerów alarmowych, a także z poprawą możliwości współdziałania tych służb poprzez:

- 1) stworzenie sieci zintegrowanych ośrodków zarządzania działalnością ratowniczą podmiotów ratowniczych funkcjonujących na poziomie lokalnym, realizujących funkcje obsługi zgłoszeń alarmowych, kwalifikacji, dysponowania, organizacji i koordynacji działań ratowniczych, a także inicjowanie mechanizmów niezbędnych do uruchomienia zarządzania kryzysowego;
- 2) maksymalne zintegrowanie służb dyżurnych poszczególnych podmiotów ratowniczych funkcjonujących w powiatach i województwie;
- 3) skrócenie czasu i zwiększenie skuteczności alarmowania służb i podmiotów ratowniczych;
- 4) stworzenie narzędzi do uzyskiwania i przepływu informacji niezbędnej do zarządzania zasobami ratowniczymi na wszystkich szczeblach organizacji systemu powiadamiania ratunkowego;
- 5) minimalizowanie kosztów organizacji i utrzymania systemu powiadamiania ratunkowego;

- 6) ograniczenia ryzyka awarii systemu powiadamiania ratunkowego skutkującego brakiem możliwości alarmowania podmiotów ratowniczych na dużym obszarze;
- 7) zapewnienie wymaganego poziomu bezpieczeństwa komunikacji pomiędzy podmiotami ratowniczymi i ośrodkami zarządzania ich działalnością interwencyjną;
- 8) stworzenie ośrodków sprawnej koordynacji działań ratowniczych na poziomie wojewódzkim;
- 9) zwiększenie nadzoru nad funkcjonowaniem systemów ratownictwa przez organy władzy publicznej wszystkich szczebli.

2. Różnica między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

W obowiązującym stanie prawnym, tj. zgodnie z ustawą z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym oraz rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 września 2007 r. w sprawie szczegółowej organizacji centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 178, poz. 1263), centra powiadamiania ratunkowego umiejscowione są w urzędach wojewódzkich, a ich funkcje sprowadzają się jedynie do obsługi numeru alarmowego 112 i przekierowywania zgłoszeń o zdarzeniu do właściwych służb, ustawowo powołanych do niesienia pomocy (obsługujących pozostałe numery alarmowe – 998, 999). W konsekwencji prowadzić to mogło do chaosu informacyjnego w sytuacji, w której przy jednoczesnym przyjmowaniu zgłoszeń dotyczących tego samego zdarzenia, informacja o tym zdarzeniu trafiała zarówno do centrum powiadamiania ratunkowego jak i do pozostałych służb ratowniczych.

Zmiana koncepcji funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego następuje poprzez wpisanie do ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej regulacji dotyczącej systemu powiadamiania ratunkowego i stosownej zmiany w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym

Ratownictwie Medycznym. Zmiana ta uzasadniona jest następującymi przesłankami:

- 1) Nadzór nad funkcjonowaniem systemu powiadamiania ratunkowego, spoczywa na ministrze właściwym do spraw wewnętrznych (zmiana w art. 12 ustawy o ochronie przeciwpożarowej – art. 1 pkt 2 projektu ustawy). Ponadto skreślono wskazanie, iż minister właściwy do spraw wewnętrznych odpowiada za realizację polityki państwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej, ponieważ nadzór tego ministra nad ochroną przeciwpożarową wynika wprost z ustawy o działach administracji rządowej;
- 2) Wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego i centra powiadamiania ratunkowego mają być organizowane odpowiednio przez komendantów wojewódzkich i komendantów powiatowych (miejskich) Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej koordynuje i kontroluje na obszarze kraju, funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego z wyłączeniem świadczeń zdrowotnych, nad którymi, zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym, nadzór pełni minister właściwy do spraw zdrowia (art. 14a ust. 5 ustawy o ochronie przeciwpożarowej – art. 1 pkt 4 projektu ustawy);
- 4) Wojewoda przy pomocy komendanta wojewódzkiego i komendantów powiatowych (miejskich) PSP, organizuje oraz koordynuje funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na obszarze województwa (art. 14a ust. 6 ustawy o ochronie przeciwpożarowej – art. 1 pkt 4 projektu ustawy).

System powiadamiania ratunkowego zorganizowany zostanie i będzie funkcjonować na dwóch poziomach:

- a) lokalnym (wykonawczym) – zapewniającym obsługę numerów alarmowych (112, 998, 999) oraz organizację przedsięwzięć ratowniczych na

wskazanym obszarze działania poprzez centra powiadamiania ratunkowego tworzone przez zintegrowane stanowiska dyspozytorskie Państwowej Straży Pożarnej i Państwowego Ratownictwa Medycznego oraz ewentualnym udziałem innych służb i podmiotów ratowniczych (art. 14a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej – art. 1 pkt 4 projektu ustawy);

- b) wojewódzkim (koordynacyjnym) – zapewniającym koordynację działań o charakterze ponadlokalnym oraz wsparcie techniczne dla centrów powiadamiania ratunkowego poprzez zintegrowane stanowiska kierowania komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz stanowisk lekarza koordynatora ratownictwa medycznego (art. 14a ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej – art. 1 pkt 4 projektu ustawy). Lekarz koordynator, w obecnym stanie prawnym, działa w ramach wydziałów zarządzania kryzysowego województwa. W ocenie projektodawcy, bieżąca działalność lekarza koordynatora znacznie odbiega od zadań przypisanych wydziałom zarządzania kryzysowego, a lepsze wykorzystanie lekarza koordynatora ratownictwa medycznego nastąpi w wyniku połączenia jego stanowiska ze stanowiskiem kierowania komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

W art. 14a ust. 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) zdefiniowano system powiadamiania ratunkowego, poprzez określenie podmiotów, które integruje, oraz wskazanie jego zadań. W pkt 2 wyszczególniono obsługę numeru alarmowego 112 jako ważny element budowy systemu powiadamiania ratunkowego.

W art. 14a ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) dopuszcza się możliwość zatrudnienia operatorów numerów alarmowych, tj. osoby cywilne, które będą wspierały dyspozytorów służb ratowniczych, które będą działały w ramach centrów. Operatorzy numerów alarmowych, nie będą obligatoryjnie zatrudniani w każdym centrum powiadamiania ratunkowego, lecz zgodnie ze wskazaniem komendantów woje-

wódzkich Państwowej Straży Pożarnej. Kryteria, jakimi będzie musiał się posługiwać komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, określone zostaną w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 14e ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy).

W art. 14a ust. 4 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) określono teren działania centrów powiadamiania ratunkowego jako co najmniej jeden powiat (lub miasto na prawach powiatu), na obszarze którego wykonywane są zadania centrum powiadamiania ratunkowego.

W odróżnieniu od poprzedniej koncepcji, która zakładała stałą liczbę 16 centrów powiadamiania ratunkowego, art. 14c ust. 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) wskazuje, iż to komendanci wojewódzcy Państwowej Straży Pożarnej, w uzgodnieniu z wojewodą, określą liczbę, lokalizację i teren działania centrów powiadamiania ratunkowego, w oparciu o kryteria, które zostaną określone w rozporządzeniu. Wymienione powyżej dane dotyczące centrów powiadamiania ratunkowego zależą od wielu czynników, dlatego też nie można określić w akcie prawnym dokładnej liczby centrów powiadamiania ratunkowego, ich lokalizacji oraz terenu działania.

W art. 14c ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) zakłada możliwość powierzenia organizacji centrów powiadamiania ratunkowego, na podstawie porozumienia, starostom lub prezydentom miast na prawach powiatu. Pozwoli to rozszerzyć krąg podmiotów odpowiedzialnych za powstanie centrum powiadamiania ratunkowego. Należy również pamiętać, iż na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 2001 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 113, poz. 1207, z późn. zm.), starostowie oraz prezydenci miast poczynili nakłady na powstanie zintegrowanych stanowisk kierowania. Zakładana zmiana do ustawy o ochronie przeciwpożarowej pozwoli na wykorzystanie już funkcjonujących centrów.

Art. 14e ustawy o ochronie przeciwpożarowej (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do wydania rozporządzenia (m. in. określającego zakres, formę, sposób tworzenia i przekazywania informacji niezbędnej do funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego między jednostkami systemu powiadamiania ratunkowego) uwzględniającego potrzeby systemu powiadamiania ratunkowego.

W art. 26 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (art. 2 pkt 2 projektu ustawy) dodano po pkt 1 pkt 1a, który zakłada sytuację, iż na terenie jednego centrum powiadamiania ratunkowego działa kilku dyspozytorów medycznych. Przepis ten stanowi, iż to dysponent właściwy ze względu na lokalizację centrum powiadamiania ratunkowego będzie ponosił koszt zatrudnienia dyspozytora medycznego. Konsekwencją dodania w art. 26 ust. 1a jest nadanie nowego brzmienia art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (art. 2 pkt 5 projektu ustawy).

W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.) w art. 78 po ust. 7 dodaje się ust. 7a, który wypełni lukę powstałą w wyniku nowelizacji tej ustawy, polegającą na braku określenia organizacji i funkcjonowania centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz własnych punktów centralnych służb.

3. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projekt oddziałuje na służby ustawowo powołane do niesienia pomocy, tj. Państwową Straż Pożarną, Państwowe Ratownictwo Medyczne oraz Policję, a również na terenowe organy administracji rządowej oraz samorządowej.

2. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowa zmiana nie wywoła dodatkowych skutków w budżecie państwa, które nie byłyby wcześniej określone. 16 października 2007 r. Rada Ministrów przyjęła dokument przedłożony przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Koncepcja systemu 112”. Jakkolwiek przedmiotowy projekt zmienia założenia funkcjonowania systemu, jednak koszty pozostają na niezmiennym poziomie – 250 mln zł (w latach 2008 – 2011) i zostaną sfinansowane głównie z budżetu państwa oraz środków unijnych. W budżecie państwa na rok 2009 w rezerwie celowej nr 11, na Ratownictwo Medyczne zaplanowana została m. in. kwota 69 mln 100 tys. zł na centra powiadamiania ratunkowego. Ponadto w Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, w osi priorytetowej 12 działanie nr 1, zaplanowane są środki na realizację projektu systemowego pod tytułem „budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego”, w kwocie 20 mln euro.

Jednostki samorządu terytorialnego będą mogły uczestniczyć w ponoszeniu kosztów organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego dobrowolnie na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w projektowanym art. 14c ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej. W chwili obecnej trudno jest zatem określić, czy i w jakiej wysokości jednostki samorządu terytorialnego będą uczestniczyć w kosztach działania centrów powiadamiania ratunkowego.

3. Konsultacje społeczne

Projekt został umieszczony w BIP na stronie MSWiA. Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) – nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.

Projekt został przekazany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” i Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych. Przedstawione uwagi uwzględniono, o ile nie pozostawały w sprzeczności z głównymi założeniami projektu.

Projekt został przekazany także Naczelnej Izbie Lekarskiej, Polskiemu Towarzystwu Medycyny Ratunkowej, Polskiemu Towarzystwu Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof, Polskiej Radzie Resuscytacji i Polskiemu Towarzystwu Anestezjologii i Intensywnej Terapii. Przedstawione uwagi nie zostały uwzględnione, jako niezgodne z podstawowymi założeniami projektowanej regulacji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projekt pozostaje bez wpływu na wymienione sektory.

3)

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz**

Min.MD& 176/08/DP/ma

Warszawa, dnia 29 września 2008 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym wraz z uzasadnieniem oraz oceną skutków regulacji projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (pismo z dnia 29.09.2008 r., nr RM-10-165-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Antoni Podolski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2008-09-30

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ¹⁾

z dnia 2008 r.

w sprawie funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 14 e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółową organizację, sposób funkcjonowania oraz realizacji zadań centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego;
- 2) ramowe procedury obsługi zgłoszeń przychodzących na numery alarmowe;
- 3) kwalifikacje wymagane dla operatorów numerów alarmowych;
- 4) sposób i organizację przeprowadzania szkolenia operatorów numerów alarmowych;
- 5) zakres, formę, sposób tworzenia i przekazywania informacji niezbędnych do funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego;
- 6) kryteria w celu określenia liczby, lokalizacji i terenu działania centrum powiadamiania ratunkowego, oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podmiotach ratowniczych - należy przez to rozumieć podmioty, które są przygotowane do niezwłocznego reagowania i realizowania zadań w czasie wystąpienia nagłego zagrożenia zdrowotnego lub podejrzenia (ryzyka) wystąpienia nagłego zagrożenia dla życia i zdrowia albo mienia lub środowiska;
- 2) obszarze chronionym podmiotu ratowniczego –należy przez to rozumieć teren, obszar lub obiekt, na który, w zależności od rodzaju zagrożenia i miejsca zdarzenia, dany podmiot ratowniczy przybędzie w pierwszej kolejności;
- 3) numerach alarmowych – należy przez to rozumieć numer alarmowy 112 oraz numery alarmowe służb i podmiotów ratowniczych wchodzących w skład centrum powiadamiania ratunkowego oraz innych służb, instytucji lub podmiotów, które na mocy porozumienia z wojewodą zobowiązały się wykonywać zadania systemu powiadamiania ratunkowego;
- 4) operatorze numerów alarmowych – należy przez to rozumieć pracownika centrum

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 52, poz. 452, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 100, poz. 835 i poz. 836, z 2006 r. Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590 oraz z 2008 r. Nr 163, poz. 1015.

powiadamiania ratunkowego, realizującego zadania z zakresu przyjmowania zgłoszeń oraz ich kwalifikowania i przekazywania do dyspozytorów podmiotów funkcjonujących w systemie powiadamiania ratunkowego, a także ich dokumentowania w celu archiwizacji.

Rozdział 2

Szczegółowa organizacja, sposób funkcjonowania oraz realizacji zadań centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego

§ 3. 1. Centrum powiadamiania ratunkowego, zwane dalej „cpr”, zorganizowane jest w sposób zapewniający jego ciągłe funkcjonowanie i umożliwiający jego działanie przez:

- 1) bieżącą analizę zasobów ratowniczych na terenie działania;
- 2) przyjmowanie zgłoszeń z numerów alarmowych;
- 3) klasyfikację zgłoszeń z numerów alarmowych;
- 4) dysponowanie sił ratowniczych;
- 5) koordynowanie działań ratowniczych i medycznych czynności ratunkowych;
- 6) wykorzystywanie na potrzeby prowadzenia działań ratowniczych oraz medycznych czynności ratunkowych i ich analizy baz danych i dokumentacji operacyjnej;
- 7) uruchamianie procedur powiadamiania służb i podmiotów funkcjonujących w ramach systemu powiadamiania ratunkowego oraz procedur z zakresu dysponowania i organizowania działań ratowniczych, a także inicjowania reagowania kryzysowego;
- 8) współpracę ze służbami, inspekcjami, strażami i innymi podmiotami współdziałającymi podczas działań ratowniczych i udzielania medycznych czynności ratunkowych;
- 9) dokumentowanie prowadzonych działań ratowniczych i medycznych czynności ratunkowych oraz archiwizacja tej dokumentacji;
- 10) przekazywanie informacji do jednostek ochrony zdrowia wynikających z zapewnienia ciągłości w procesie ratowania życia i zdrowia;
- 11) analizę przebiegu działań ratowniczych.

2. Centrum wyposażone jest w urządzenia techniczne oraz systemy teleinformatyczne, zapewniające realizację zadań określonych w § 3 ust. 1.

§ 4. 1. Komendant wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej opracowuje dokument określający szczegółowy sposób działania cpr działających na terenie jego województwa i przedstawia do zatwierdzenia wojewodzie.

2. W dokumencie, o którym mowa w ust. 1, należy w szczególności określić:

- 1) obszar działania cpr, z którego przyjmowane są zgłoszenia z numerów alarmowych;
- 2) obszar działania dyspozytorów poszczególnych służb;
- 3) liczbę stanowisk przyjmowania zgłoszeń z numerów alarmowych;
- 4) szczegółowe procedury przyjmowania zgłoszeń alarmowych
- 5) inwentaryzację podmiotów ratowniczych funkcjonujących na obszarze działania cpr;
- 6) architekturę systemu oraz sposób przekazywania alarmów dla służb i podmiotów ratowniczych;
- 7) sposób działania cpr w warunkach kryzysowych, w tym określenie zasad działania w zapasowych miejscach funkcjonowania;

- 8) określenie minimalnego wyposażenia technicznego cpr;
- 9) sposób archiwizacji dokumentacji, w tym zapisów elektronicznych.

§ 5. Cpr realizując zadania:

1) przyjmuje zgłoszenia alarmowe:

- a) połączeń realizowanych na numery alarmowe 999, 998 i 112 oraz innych służb, instytucji, lub innych podmiotów, które na mocy porozumienia z wojewodą zobowiązały się wykonywać zadania systemu powiadamiania ratunkowego,
- b) z systemów monitoringu,
- c) od innych podmiotów ratowniczych i służb zlokalizowanych i działających na obszarze działania cpr;

2) monitoruje, przez sygnalizację optyczną i akustyczną połączenia oczekujące;

3) rejestruje czas oczekiwania na nawiązanie połączenia, czas przyjęcia zgłoszenia i czas obsługi zgłoszenia;

4) rejestruje treści zgłoszeń alarmowych;

5) zapewnia prezentację numeru abonenta realizującego połączenie na numer alarmowy na całej drodze połączeniowej;

6) automatycznie identyfikuje kraj pochodzenia abonenta realizującego połączenie na numer alarmowy;

7) zapewnia obsługę językową dla obcokrajowców realizujących połączenia na numery alarmowe, w szczególności na numer alarmowy 112;

8) pozyskuje dane o lokalizacji abonenta realizującego połączenie na numer alarmowy;

9) oznacza fałszywe połączenia, automatycznie sygnalizuje nadejście połączenia z numeru odnotowanego w bazie danych jako numeru generującego połączenia złośliwe;

10) monitoruje i weryfikuje zgłoszenia alarmowe w celu eliminacji ponownej obsługi tego samego zdarzenia;

11) kwalifikuje zgłoszenia, umożliwiając ich przekazanie do dyspozytorów właściwych służb lub podmiotów ratowniczych;

12) zapewnia wymianę informacji w czasie rzeczywistym pomiędzy operatorami i dyspozytorami w cpr;

13) zapewnia wymianę informacji pomiędzy cpr a służbami, instytucjami i innymi podmiotami przewidzianymi do realizowania zadań na terenie działania cpr;

14) zapewnia mechanizm potwierdzania przyjęcia informacji przekazywanych z cpr do dyspozytorów służb, instytucji lub innych podmiotów, które na mocy porozumienia z wojewodą zobowiązały się wykonywać zadania systemu powiadamiania ratunkowego,

15) bieżąco analizuje gotowość operacyjną służb i podmiotów ratowniczych zlokalizowanych i działających na terenie działania podmiotów dysponowanych przez dane cpr;

16) dysponuje siły i środki służb i podmiotów ratowniczych, których dyspozytorzy działają w ramach cpr;

17) wspomaga proces dysponowania sił i środków przez stałą analizę gotowości operacyjnej służb i podmiotów ratowniczych dysponowanych przez dane cpr oraz sąsiednie

w celu właściwego ich doboru do rodzaju, skali zagrożenia i miejsca zdarzenia, z uwzględnieniem procedur dysponowania i organizacji działań ratowniczych;

- 18) współpracuje ze służbami i podmiotami ratowniczymi na obszarze działania cpr przez:
- a) korzystanie z procedur służb i podmiotów ratowniczych oraz innych informacji ujętych w planach ratowniczych,
 - b) stosowanie zasad kierowania działaniami ratowniczymi,
 - c) stosowanie zasad współdziałania służb i podmiotów w procesie planowania i organizowania działań ratowniczych,
 - d) wykorzystanie systemów łączności powiadamiania, kierowania i współdziałania,
 - e) udział w procesie szkolenia i doskonalenia współpracy służb i innych podmiotów ratowniczych,
 - f) udział w procesie analizy jakości działań ratowniczych;
- 19) organizuje i koordynuje działania ratowniczych przez:
- a) prowadzenie bieżącej analizy obszarów chronionych dla poszczególnych służb i podmiotów ratowniczych w poszczególnych dziedzinach ratowniczych,
 - b) przyjmowanie i ewidencjonowanie informacji o podejmowanych działaniach,
 - c) analizę i ocenę bieżącej sytuacji ratowniczej i prognozowanie jej rozwoju w zakresie zapotrzebowania na siły i środki ratownicze ,
 - d) utrzymanie stałej łączności z podmiotami ratowniczymi,
 - e) organizowanie współdziałania z podmiotami dysponowanymi przez sąsiednie cpr,
 - f) dokumentowanie przebiegu działań ratowniczych,
 - g) sporządzanie analiz działania cpr i przygotowanie wniosków w zakresie rozwiązań organizacyjnych;
- 20) współdziała z sąsiednimi cpr oraz wojewódzkim centrum powiadamiania ratunkowego, zwanym dalej „wcpr”, przez utrzymywanie łączności i wymianę informacji w czasie rzeczywistym, w zakresie niezbędnym do działań ratowniczych i medycznych czynności ratunkowych;
- 21) zapewnienia dostęp do aktualnych zasobów informacji przestrzennej będących w gestii właściwych organów;
- 22) nadzoruje i zarządza systemem teleinformatycznym na terenie cpr;
- 23) przejmuje i obsługuje zgłoszenia alarmowe kierowane z obszaru działania innego cpr w przypadku wystąpienia awarii lub zniszczenia infrastruktury.

§ 6. Wcpr, realizując zadania:

- 1) koordynuje i wspomaga działania cpr zlokalizowanych na terenie danego województwa;
- 2) przejmuje zadania cpr, w sytuacji tego wymagającej, w tym w przypadku awarii;
- 3) współpracuje z sąsiednimi wcpr;
- 4) analizuje gotowość operacyjną służb i podmiotów ratowniczych, także innych zasobów na obszarze województwa ujętych w planie ratowniczym;
- 5) uruchamia procedury powiadamiania służb i podmiotów funkcjonujących w ramach

systemu powiadamiania ratunkowego oraz procedur z zakresu koordynowania działań ratowniczych, a także inicjowania reagowania kryzysowego.

Rozdział 3

Ramowe procedury obsługi zgłoszeń przychodzących na numery alarmowe

§ 7. Ramowa procedura przyjmowania wezwań przez operatora numeru alarmowego 112 obejmuje:

- 1) odbiór powiadomienia o zdarzeniu przekazanego przez osobę dzwoniącą za pośrednictwem numeru alarmowego (na numer alarmowy);
- 2) poinformowanie osoby dzwoniącej o miejscu odbioru powiadomienia, z podaniem nazwy jednostki;
- 3) przeprowadzenie w sposób spokojny i zdecydowany krótkiej rozmowy z osobą dzwoniącą, mającej na celu uzyskanie informacji o:
 - a) rodzaju zdarzenia lub zagrożenia,
 - b) miejscu zdarzenia; w przypadku wątpliwości związanych z ustaleniem dokładnego miejsca zdarzenia należy poprosić osobę dzwoniącą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących miejsca zdarzenia, umożliwiających szybkie dotarcie odpowiednich służb, instytucji i podmiotów,
 - c) liczbie osób poszkodowanych lub zagrożonych,
 - d) danych osoby dzwoniącej obejmujących imię, nazwisko oraz numer telefonu;
- 4) przekazanie osobie dzwoniącej niezbędnych informacji lub informacji o przekazaniu zgłoszenia do odpowiedniej służby, instytucji lub innego podmiotu, zgodnie z kwalifikacją rodzaju zdarzenia lub zagrożenia.

Rozdział 4

Kwalifikacje wymagane dla operatorów numerów alarmowych

§ 8. Operatorem numerów alarmowych może być osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie;
- 3) posiada znajomość języka obcego w stopniu komunikatywnym, potwierdzoną odpowiednim dokumentem;
- 4) posiada odpowiednie warunki osobowościowe, w tym odporność na stres;
- 5) uzyskała ocenę pozytywną z egzaminu, o którym mowa w § 10.

2. W ramach podnoszenia kwalifikacji, operator numerów alarmowych zobowiązany jest do uzyskania pozytywnego wyniku ze sprawdzianu, o którym mowa w § 13.

Rozdział 5

Sposób i organizacja przeprowadzania szkolenia operatorów numerów alarmowych

§ 9. 1. Kandydaci na operatorów numerów alarmowych przechodzą 40-godzinne szkolenie, kończące się egzaminem.

§ 10. 1. Zakres tematyczny egzaminu na operatora numerów alarmowych, obejmuje zagadnienia dotyczące:

- 1) ratownictwa medycznego;
- 2) organizowania i prowadzenia akcji ratowniczych.

2. Egzamin przeprowadzany jest przez komisję, która układa pytania egzaminacyjne, powołaną przez komendantów szkół Państwowej Straży Pożarnej lub naczelników ośrodków szkolenia Państwowej Straży Pożarnej.

§ 11. 1. Egzamin składa się z części teoretycznej i praktycznej.

2. Część teoretyczna egzaminu składa się ze 100 pytań testowych.

3. Warunkiem przystąpienia do części praktycznej egzaminu, jest uzyskanie 60 %, pozytywnych odpowiedzi w teście, o którym mowa w ust. 2.

4. Część praktyczna polega na symulacji zdarzeń związanych z obsługą numerów alarmowych.

§ 12. Osoba, która pozytywnie zdała egzamin, otrzymuje zaświadczenie.

§ 13. 1. Co 3 lata przeprowadzany jest sprawdzian kontrolny, potwierdzający wiedzę i zdobyte umiejętności.

2. Negatywny wynik ze sprawdzianu, o którym mowa w ust. 1, uniemożliwia dalsze zajmowanie stanowiska operatora numerów alarmowych.

Rozdział 6

Zakres, forma, sposób tworzenia i przekazywania informacji niezbędnej do funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego

§ 15. Cpr i wcpr w wykorzystywanych systemach teleinformatycznych rejestrują informacje niezbędne do przyjęcia i klasyfikacji zdarzenia dotyczące:

- 1) czasu przyjęcia zgłoszenia;
- 2) nazwy miejscowości zdarzenia;
- 3) identyfikatora gminy w którym miało miejsce zdarzenie;
- 4) ulicy, na której miało miejsce zdarzenie;
- 5) nazwy obiektu, w którym miało miejsce zdarzenie;
- 6) domu, w którym miało miejsce zdarzenie;
- 7) piętra, na którym miało miejsce zdarzenie;
- 8) lokalu, w którym miało miejsce zdarzenie;
- 9) danych osoby zgłaszającej, w tym:
 - a) imienia i nazwiska osoby zgłaszającej oraz jej adres,
 - b) numeru telefonu, z którego przyjęto zgłoszenie;
- 10) lokalizacji zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z którego zostało wykonane połączenie na numer alarmowy;
- 11) opisu zdarzenia;

- 12) nazwiska i imienia dyspozytora, który przyjął zgłoszenia;
- 13) podmiotu lub służby, do której kierowane jest zgłoszenie wraz ze statusem obsługi;
- 14) sposobu przyjęcia zgłoszenia;
- 15) numeru zgłoszenia;
- 16) rodzaju zdarzenia;
- 17) potwierdzenie odebrania zgłoszenia.

§ 16. 1. System teleinformatyczny umożliwia wymianę danych pomiędzy sąsiednimi cpr i sąsiednimi wcp

2. Cpr i wcp wymieniają między sobą dane:

- 1) niezbędne do przekazywania informacji o zgłoszeniu zdarzenia;
- 2) dotyczące sił i środków służb ratowniczych i podmiotów współdziałających;
- 3) bazę teled adresową.

Rozdział 7

Kryteria w celu określenia liczby, lokalizacji i terenu działania centrum powiadamiania ratunkowego, oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych

§ 17. 1. Przy określaniu liczby, lokalizacji i terenu działania cpr uwzględnia się następujące kryteria:

- 1) liczbę przyjmowanych zgłoszeń;
- 2) liczbę interwencji;
- 3) liczbę ludności;
- 4) zasoby infrastruktury budowlanej i teleinformatycznej;
- 5) powierzchnię terenu działania cpr;
- 6) liczbę jednostek administracyjnych;
- 7) liczbę dysponentów jednostek ratowniczych;
- 8) możliwość utrzymania łączności radiowej;
- 9) lokalne systemy monitoringu w tym monitoringu medycznego;
- 10) zasoby sił i środków ratowniczych;
- 11) zagrożenia lokalne.

2. W przypadku gdy teren działania cpr obejmuje więcej niż jeden powiat lub miasto na prawach powiatu, siedziba cpr znajduje się w mieście na prawach powiatu bądź w powiecie, w którym ilość zdarzeń wymagających użycia sił i środków jest większa niż w pozostałych powiatach wchodzących w skład cpr.

§ 18. W cpr znajdują się co najmniej 2 stanowiska dyspozytorów medycznych, przy czym liczba stanowisk dyspozytorów medycznych nie może być mniejsza niż 1 stanowisko na 100 tys. mieszkańców.

§ 19. 1. Stanowiska operatorów numerów alarmowych tworzy się w cpr obsługującym co najmniej 150 tys. mieszkańców.

2. Liczba stanowisk operatorów numerów alarmowych w cpr, wynosi co najmniej jedno stanowisko na 150 tys. mieszkańców.

§ 20. W wcpw znajdują się co najmniej 2 stanowiska operatorów numerów alarmowych, przy czym liczba stanowisk operatorów numerów alarmowych nie może być mniejsza niż 1 stanowisko na milion mieszkańców.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

W POROZUMIENIU:

MINISTER ZDROWIA

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 14 e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, która tworzy system powiadamiania ratunkowego integrujący krajowy system ratowniczo-gaśniczy i system Państwowego Ratownictwa Medycznego. Ustawowe zadania systemu powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „systemem”, realizują centra powiadamiania ratunkowego (cpr) oraz wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego (wcpr).

Projektowane rozporządzenie określa szczegółową organizację, sposób funkcjonowania oraz realizacji zadań centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego, ramowe procedury zgłoszeń przychodzących na numery alarmowe, kwalifikacje oraz sposób i organizację przeprowadzania szkoleń operatorów numerów alarmowych, zakres, formę, sposób tworzenia i przekazywania informacji niezbędnych do funkcjonowania systemu oraz kryteria w celu określenia liczby, lokalizacji i terenu działania cpr oraz liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i stanowisk operatorów numerów alarmowych.

Uwzględniając potrzeby systemu powiadamiania ratunkowego, w projekcie rozporządzenia określa się, w jaki sposób mają być realizowane zadania systemu powiadamiania ratunkowego, określone w art. 14 a ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej przez cpr oraz wcpr.

Obsługa zgłoszenia alarmowego przez centrum powiadamiania ratunkowego, jest procesem obejmującym szereg czynności. Są to: m. in. monitorowanie, poprzez sygnalizację optyczną i akustyczną połączenia oczekujących, pozyskanie danych o lokalizacji abonenta realizującego połączenie na numer alarmowy, monitorowanie i weryfikacja zgłoszeń alarmowych w celu eliminacji ponownej obsługi tego samego zdarzenia. Przyjęte zgłoszenie jest następnie kwalifikowane, tak by podjąć określone procedurami czynności. Jednocześnie, cpr, na bieżąco współdziała z innymi cpr oraz wcpr, jak również z podmiotami ratowniczymi.

Wcpr zorganizowane jest jako koordynator działań funkcjonujących na określonym terenie, cpr, który w wyjątkowych sytuacjach, będzie mógł przejąć rolę poszczególnych centrów powiadamiania ratunkowego (np. w przypadku jego awarii, lub obsługi zgłoszeń alarmowych dla obcokrajowców) w pełnym lub ograniczonym zakresie.

§ 7 przedmiotowego projektu rozporządzenia określa ramowe procedury obsługi zgłoszeń, które zawierają m. in.:

- poinformowanie osoby dzwoniącej o miejscu odbioru powiadomienia, z podaniem nazwy jednostki;
- przeprowadzenie w sposób spokojny i zdecydowany krótkiej rozmowy telefonicznej z osobą dzwoniącą mającej na celu uzyskanie informacji o:
 - a) rodzaju zdarzenia lub zagrożenia,
 - b) miejscu zdarzenia; w przypadku wątpliwości związanych z ustaleniem dokładnego miejsca zdarzenia należy poprosić osobę dzwoniącą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących miejsca zdarzenia, umożliwiających szybkie dotarcie odpowiednich służb, instytucji i podmiotów,
 - c) liczbie osób poszkodowanych lub zagrożonych,
 - d) danych osoby dzwoniącej obejmujących imię, nazwisko oraz numer telefonu.

W rozdziale 4 projektu rozporządzenia określono kwalifikacje niezbędne do podjęcia pracy jako operator numerów alarmowych (m. in. wykształcenie średnie, pełna zdolność do czynności prawnych), zaś w następnym rozdziale, wskazano na zakres tematyczny szkolenia (np. zagadnienia dotyczące ratownictwa medycznego), czas jego trwania (40 godzin) oraz sposób jego zakończenia (egzamin).

W rozdziale 6 określono informacje niezbędne do przyjęcia i klasyfikacji zgłoszenia, tj.:

- 18) czas przyjęcia zgłoszenia;
- 19) nazwa miejscowości zdarzenia;
- 20) identyfikator gminy, w którym miało miejsce zdarzenie;
- 21) ulica, na której ma miejsce zdarzenie;
- 22) nazwa obiektu, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 23) dom, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 24) piętro, na którym miało miejsce zdarzenie;
- 25) lokal, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 26) dane osoby zgłaszającej, w tym:
 - c) imię i nazwisko osoby zgłaszającej oraz jej adres,
 - d) numer telefonu z którego przyjęto zgłoszenie;
- 27) lokalizacja zakończenia sieci telekomunikacyjnej, z którego zostało wykonane połączenie na numer alarmowy;
- 28) opis zdarzenia;
- 29) imię i nazwisko dyspozytora który przyjął zgłoszenie;
- 30) podmiot lub służba do której kierowane jest zgłoszenie wraz ze statusem obsługi;
- 31) sposób przyjęcia zgłoszenia;
- 32) numer zgłoszenia;
- 33) rodzaj zdarzenia;
- 34) potwierdzenie odebrania zgłoszenia.

W rozdziale 7 projektu rozporządzenia wskazano na kryteria, dotyczące określenia liczby, lokalizacji i terenu działania cpr (m. in.: liczbę przyjmowanych zgłoszeń; liczbę interwencji; liczbę ludności; zasoby infrastruktury budowlanej, zasoby infrastruktury teleinformatycznej służących ujednoczeniu terenu działania centrum powiadamiania ratunkowego z obszarami chronionymi podmiotów dysponowanych przez dany cpr oraz dotyczące określenia liczby stanowisk dyspozytorów medycznych i operatorów numerów alarmowych.

Ocena Skutków Regulacji

1.Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projekt oddziałuje na służby, organizacje i podmioty ustawowo powołane do niesienia pomocy na wypadek wystąpienia nagłego zagrożenia zdrowotnego lub podejrzenia (ryzyka)

wystąpienia nagłego zagrożenia dla życia i zdrowia oraz mienia lub środowiska tj. Państwową Straż Pożarną, Państwowe Ratownictwo Medyczne oraz Policję, jak również na terenowe organy administracji rządowej oraz samorządowej.

2.Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowa zmiana nie wywoła skutków w budżecie państwa, które nie byłyby wcześniej określone. 16 października 2007 r. Rada Ministrów przyjęła dokument przedłożony przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji „Koncepcja systemu 112”. Jakkolwiek przedmiotowy projekt zmienia założenia funkcjonowania systemu jednak koszty pozostają na niezmiennym poziomie – 250 mln zł (w latach 2008 -2011) i zostaną sfinansowane głównie z budżetu państwa oraz środków unijnych. W budżecie państwa na rok 2009 w rezerwie celowej nr 11, na Ratownictwo Medyczne zaplanowana została m. in. kwota 69 mln 100 tys. zł. na centra powiadamiania ratunkowego. Ponadto w Programie Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, w osi priorytetowej 12 działanie nr 1, zaplanowane są środki na realizację projektu systemowego pod tytułem „budowa i wyposażenie wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego”, w kwocie 20 mln euro.

Jednostki samorządu terytorialnego będą mogły uczestniczyć w ponoszeniu kosztów organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego dobrowolnie na zasadach określonych w porozumieniu, o którym mowa w projektowanym art. 14 c ust. 3 ustawy o ochronie przeciwpożarowej. W chwili obecnej trudno jest zatem określić, czy i w jakiej wysokości jednostki samorządu terytorialnego, będą uczestniczyć w kosztach działania centrów powiadamiania ratunkowego.

3.Konsultacje społeczne

Projekt zostanie przekazany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” i Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych.

Projekt zostanie przekazany także Naczelnej Izbie Lekarskiej, Polskiemu Towarzystwu Medycyny Ratunkowej, Polskiemu Towarzystwu Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof, Polskiej Radzie Resuscytacji i Polskiemu Towarzystwu Anestezjologii i Intensywnej Terapii.

4.Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projekt pozostaje bez wpływu na wymienione sektory.